

Република Србија
Агенција за борбу против корупције
Царице Милице 1
11000 Београд
Вршилац дужности директора
Верка Атанасковић

Предмет: предлог за а) доношење новог мишљења Агенције; б) за објављивање да постојеће мишљење Агенције, број 014-011-00-0191/16-11 од 28.7.2016. није основано; в) за објављивање и достављање обавештења о новом мишљењу о примени члана 29. Закона о Агенцији за борбу против корупције (Службени гласник РС“ бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС и 8/15-УС)

Поштована госпођо Атанасковић,

Транспарентност Србија је у медијима (<https://goo.gl/GuwzP8>) пронашла информацију о ставу Агенције за борбу против корупције у погледу коришћења службених возила од стране чланова Владе, а за потребе учешћа у политичким активностима, као што је била изборна кампања за председника Републике у марту 2017.

На основу захтева за приступ информацијама добили смо од Агенције копију документа – издатог мишљења на ту тему (број 014-011-00-0191/16-11 од 28.7.2016), чија је садржина спорна.

Сматрамо да ово мишљење није исправно по следећим основама:

1. У мишљењу се разматра да ли би у одређеној ситуацији функционер повредио одредбе члана 29. Закона о Агенцији за борбу против корупције. Агенција је овлашћена да даје мишљења о тим питањима. Међутим, у конкретном случају одговор Агенције зависи од тумачења како треба применити други пропис – **Уредбу о начину коришћења службених возила** ("Сл. гласник РС", бр. 49/2014 и 15/2015). Суштински, у спорном мишљењу, Агенција је разматрала како треба применити ту уредбу Владе, а Агенција није овлашћена да даје такво мишљење. Наиме, правно питање о којем овде суштински треба дати мишљење јесте да ли се одредба члана 6. Уредбе, („Право на службено возило високе класе на сталном коришћењу са сталним возачем имају: председник Републике, председник Народне скупштине, председник Владе, потпредседници Владе, министри, председник Уставног суда и председник Врховног касационог суда.“) примењује тако да министри могу да користе службена возила без обзира на **одредбу члана 3. исте уредбе** („Службена возила могу се користити за обављање послова и задатака из делокруга државних органа, јавних служби и јавних агенција“).

2. Агенција у свом мишљењу уопште не наводи члан 3. Уредбе. По нашем схватању, одредба члана 3. Уредбе се примењује и на јавне функционере из члана 6. Другим речима, примењује се тако да они могу користити службена возила у било које доба дана или ноћи, али **искључиво ако је то потребно за обављање послова и задатака из делокруга министарства којим руководе**. С обзиром на то, нема сумње да би јавни функционер – министар, **прекршио**

и одредбу члана 29. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Функционер не може да користи јавне ресурсе и скупове на којима учествује и сусрете које има у својству функционера, за промоцију политичких странака, односно политичких субјеката. Изузетно, функционер може да користи јавне ресурсе ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности функционера“) уколико би службеним министарским возилом путовао на митинг подршке председничком кандидату или изборној листи.

3. Мишљење не одговара на постављено питање/захтев. Наиме, у захтеву се тражи мишљење о коришћењу службеног возила **из разлога личне безбедности**. Међутим, у одговору – мишљењу, питање безбедности наведеног министра се уопште не помиње, већ се говори само о примени члана 6. Уредбе. У члану 6. Уредбе се право на коришћење службених возила не везује за безбедносне ризике, већ **искључиво за ранг функционера**. Неспорно је да министри којима је **угрожена безбедност** према процени Безбедносно информативне агенције, као и они који су побројани у члану 2. **Уредбе о одређивању послова безбедносне заштите одређених лица и објеката (СГ РС 72/2010) могу користити** службена возила и у приватне сврхе и да то не би била повреда члана 29. Закона о Агенцији. С друге стране, мишљење је срочено тако да се може схватити као изговор и оним функционерима којима није угрожена безбедност, нити су обухваћени чланом 2. Уредбе о одређивању послова безбедносне заштите (министри унутрашњих послова, спољних послова и одбране) да могу користити службена возила за политичке промоције.

4. Чак и када би сви министри заиста имали право да на основу члана 6. Уредбе да користе службена возила у приватне и партијске сврхе 24 сата дневно, то, по нашем схватању не би било довољно да се утврди да тиме не повређују члан 29. Закона о Агенцији. Наиме, члан 29. Закона, **акта више правне снаге** у односу на Уредбу, је изричит: коришћење јавних ресурса у партијске сврхе је допуштено **само ради заштите личне безбедности** и једино пропис или одлука надлежног органа **о потреби заштите личне безбедности** могу бити основ за такво коришћење возила.

Из свих наведених разлога, предлажемо вам да што пре донесете **ново мишљење** о примени Закона о Агенцији које ће узети у обзир изложене аргументе. С обзиром на то да су јавност и функционери упознати са претходно издатим мишљењем, ради смањења штетних последица и отклањања изговора за кршење члана 29. Закона о Агенцији предлажемо да ново мишљење **објавите на сајту Агенције**, дистрибуирате га јавности у форми саопштења и да о овој промени става Агенције **дописима обавестите** све функционере из члана 6. Уредбе. Уједно вас позивамо да испитате поступање јавних функционера у изборној кампањи из марта 2017, будући да смо уочили веома често коришћење службених возила у сврху политичке промоције, а неки од примера те врсте су те документовани и видеоснимцима. https://www.youtube.com/watch?v=7xloie_Qvxk

За Транспарентност Србија
Програмски директор
Немања Ненадић
Београд, 10. април 2017.